

МЦП: Преклињемо вас да престанете са гоњењем и злоупотребом Цркве

Опет и опет у Црној Гори је на удару Црква и привођење и процесуирање свештенства. Овога пута у Бару и то на празник његовог покровитеља и заштитника, Светог Јована Владимира. Ако узмемо у обзир да смо од 12. маја, када је утамничен владика Јоаникије са својих 8 свештеника, до данас имали на десетине сличних или идентичних кршења прописа НКТ-а и да нико није процесуиран или кривично гоњен, онда је потпуно јасно да су мјере које се прописују у служби прогона Цркве и спречавање њене мисије.

Прије петнаестак дана Уставни суд Француске наложио је предсједнику ове најсекуларније државе, да у року од седам дана отвори све Цркве и омогући вјерницима да несметано учествују у богослужењима јер је одлука о забрани вршења вјерских обреда повреда елементарних људских права и слобода.

Током трајања коронавируса, полиција је вршила правно и духовно насиље над нашим црквама. Не само што вјерницима није било могуће присуство на богослужењима, већ им је без икаквог, налога, одлуке или мјере, било

забрањено да уопште посјете храмове. Да додамо и привођење Митрополита Амфилохија и свештеника без иједног оправданог разлога. Цијело вријеме смо као Црква ћутали и трпјели понижења и увреде, нисмо предузимали никакве радње, ради општег интереса и здравља људи, а Црква се увијек стара о cjеловитом здрављу човјековом, и духовном и тјелесном. Током трајања пандемије Црква је свакодневно приносила молитве за оздрављење од ове опаке болести за све људе цијелога свијета. Свакако да су знање и жртва медицинског особља помогли многим да се исцијеле и одређене предузете мјере су дале резултата, али такође благодарећи молитвама и благословима Светог Василија, Светог Петра и осталих светитеља пред којима се на свакој служби читала молитва за заштиту од вируса патријарха румунског Данила, овај народ се сачувао од већих последица. Али и када је проглашен крај епидемије, то насиље над Црквом се наставља и не дозвољава нам се да своје празнике и славе прослављамо на начин како се то вјековима чини.

Уважена господо из власти, Литија је богослужбени обред и поредак, њој претходи молитва у Цркви и та молитва се прелива на улице гдје се благослов шири на цио град, село или крај. У току ње се читају дјелови из Светог јеванђеља, проузносе молитве за његове житеље, управитеље, за здравље и напредак. Забранити Литије је атак на богослужење Цркве и њен вјековни поредак и праксу. Да подсјетимо, вирус је ушао у Црну Гору тек када су обустављене литије. Хапсити и судити свештенству само зато што ради свој посао и врши службу Богу је злочин!

Литије, које су пробудиле и ослободиле овај народ, су показале пут којим треба да иде Црна Гора. Тај пут је пут братске љубави, слоге, праштања и јединства, не у мржњи, него у љубави према Богу и према ближњима. Зато је на њима било мјеста за све без обзира на нацију, партију, идеологију па чак и вјеру. Гледајући шта се дешава ових дана у Америци, раније по Европи, гдје на улицама влада хаос и насиље, наше Литије постале су феномен јединствен у свијету зато што су покренуте, не земаљским пролазним интересима, него Божанском љубављу и чежњом за истинску слободу. Ако је нешто осветлало образ Црној Гори пред лицем цијелога свијета то су величанствене литије. Једина институција у којој су те наше разлике превазиђене последњих деценија је Црква Христова у Црној Гори – Српска Православна Црква.

Политичке странке и удружења у последње вријеме се често оглашавају на црквене теме – понекад гласније и од саме Цркве, чиме се она све више употребљава и злоупотребљава у остваривање нечијих политичких,

приземних и пролазних интереса. Јавност то зна и Црква на то стално подсјећа и себе и друге, да политика и политичари, владике и свештеници пролазе, а Црква остаје вјечна и непоколебљива. Политичке партије и идеологије живе и зависе од избора, Црква је надживјела све идеје и идеологије, прогоне и распећа, царства и владаре увијек свједочећи вјечно људско достојанство. У контексту партијашења и странчарења, политичарима су важни бирачи и људе се посматрају као бројке, за Цркву је важан сваки човјек, јер на свакоме је урезан лик Божији, сваки је наш ближњи, наш брат и вјечни сабрат, кроз кога се провјерава и наша љубав према Богу и наше трпљење. Зато је цио наш живот у знаку крстообразне љубави, према ближњем по хоризонтали и према Богу по вертикали. Једно без другог не бива. Сви који знају шта је Црква, морају знати и да се она не може поистовјетити ни са једном партијом, идејом, ни идеологијом, нацијом, ни државом. Политичари су чланови Цркве, радо виђени у Цркви, и највише помажу ако о Цркви брину као њена дјеца, а не из позиције политичких или других организација. Својом љубављу Црква превазилази све и грли све подједнако.

Угледајући се на Христа, који жели да се сви људи спасу и дођу у познање истине, Црква благосиља и брине чак и о својим гонитељима и моли се за њих да у свом безумљу и мржњи не изгубе душу и образ зарад пролазног кратког живота и интереса. Вјечна је истина да је узалуд човјеку да цио свијет задобије ако души својој науди. Црква је увијек благослиљала и благосиљаће све који раде на добробити народа и на напредак и слогу. Који позивају на мир и љубав, а не на сукобе и мржњу. Нарочито су благословени они који жртвују себе ради добра других. Исто тако не могу и нису благословени они који друге, па чак и Цркву, жртвују зарад личних, политичких и других интереса, без обзира са које стране или из којег центра моћи долазили. Црква има само један центар моћи а то је Животворна, Нераздјелјива и Вјечножива и свепрожимајућа сила Свете Тројице – Бога љубави којој се хришћани једино клањају и покоравају, а чији празник ових дана прослављамо.

Још једном молимо и преклињемо Богом и светим Божијим угодницима, очински и братски све, а нарочито власт у Црној Гори, као најодговорнијег чиниоца у друштву, да престанете са гоњењем и злоупотребом Цркве. Тиме не чините зло Цркви, свештеницима и вјерујућем народу, јер је нама част и радост за вјеру подносити понижења, муке и страдања, већ чините зло себи, навлачећи проклетство на своје породице и друштво у цјелини. Нека свако ради свој посао на које га је друштво призвало, а у Црној Гори проблеми се нагомилали и има посла на све стране. Цркву и светиње оставите да воде

онима који су зато призвани и позвани, за то се школовали, и живот свој посветили. Такође, захтијевамо да се престане са селективном и дискриминаторном примјене закона и прописа и да се моментално прекину судски процеси који се воде против Владике Јоаникија, свештенства и вјерног народа, јер су ови поступци пољуљали и онако слабо повјерење између Државе и Цркве, нарушено изгласавањем неуставног и антицивизацијског Закона о слободи вјероисповијести и продубили подјеле и свеопшту кризу у друштву, потврђујући да у Црној Гори одавно не важе подједнако закони за све. Тиме су угрожени темељи модерног и демократског друштва заснованог на владавини права, што је оцјена и свих међународних релеватних институција.

Митрополија црногорско-приморска

— mitropolija.com